

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ismael Fernández Oliva

Strona pozwana: Caixabank S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 Ley de Enjuiciamiento Civil [hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], zabraniający sądowi zaproponowania stronom możliwości zawieszenia postępowania cywilnego, gdy inny sąd wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG ⁽¹⁾ w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 2) Czy art. 721 ust. 2 hiszpańskiego LEC, zabraniający, by sąd zarządził lub zaproponował z urzędu środki tymczasowe w postępowaniach wszczętych z pozwu indywidualnego, w których żąda się stwierdzenia nieważności ogólnego warunku umowy ze względu na jego nieuczciwy charakter, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 3) Czy środki tymczasowe, które mogą zostać przyjęte z urzędu lub na żądanie strony w ramach postępowania wszczętego z pozwu indywidualnego, nie powinny wywierać skutków do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu wszczętym z pozwu indywidualnego lub zbiorowego, które ma wpływ na dochodzenie roszczeń indywidualnych, w celu zagwarantowania stosownych i skutecznych środków, o których mowa we wspomnianym art. 7 omawianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s.29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Jordi Carné Hidalgo i Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc, S.A.

(Sprawa C-569/14)

(2015/C 046/41)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Jordi Carné Hidalgo i Anna Aracil Gracia

Strona pozwana: Catalunya Banc, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 Ley de Enjuiciamiento Civil [hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], zabraniający sądowi zaproponowania stronom możliwości zawieszenia postępowania cywilnego, gdy inny sąd wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG ⁽¹⁾ w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 2) Czy art. 721 ust. 2 hiszpańskiego LEC, zabraniający, by sąd zarządził lub zaproponował z urzędu środki tymczasowe w postępowaniach wszczętych z pozwu indywidualnego, w których żąda się stwierdzenia nieważności ogólnego warunku umowy ze względu na jego nieuczciwy charakter, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?

- 3) Czy środki tymczasowe, które mogą zostać przyjęte z urzędu lub na żądanie strony w ramach postępowania wszczętego z pozwu indywidualnego, nie powinny wywierać skutków do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu wszczętym z pozwu indywidualnego lub zbiorowego, które ma wpływ na dochodzenie roszczeń indywidualnych, w celu zagwarantowania stosownych i skutecznych środków, o których mowa we wspomnianym art. 7 omawianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Nuria Robirosa Carrera i César Romera Navales/ Banco Popular Español, S.A.

(Sprawa C-570/14)

(2015/C 046/42)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nuria Robirosa Carrera i César Romera Navales

Strona pozwana: Banco Popular Español, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 Ley de Enjuiciamiento Civil [hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], zabraniający sądowi zaproponowania stronom możliwości zawieszenia postępowania cywilnego, gdy inny sąd wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG ⁽¹⁾ w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 2) Czy art. 721 ust. 2 hiszpańskiego LEC, zabraniający, by sąd zarządził lub zaproponował z urzędu środki tymczasowe w postępowaniach wszczętych z pozwu indywidualnego, w których żąda się stwierdzenia nieważności ogólnego warunku umowy ze względu na jego nieuczciwy charakter, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 3) Czy środki tymczasowe, które mogą zostać przyjęte z urzędu lub na żądanie strony w ramach postępowania wszczętego z pozwu indywidualnego, nie powinny wywierać skutków do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu wszczętym z pozwu indywidualnego lub zbiorowego, które ma wpływ na dochodzenie roszczeń indywidualnych, w celu zagwarantowania stosownych i skutecznych środków, o których mowa we wspomnianym art. 7 omawianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 11 grudnia 2014 r. – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani

(Sprawa C-573/14)

(2015/C 046/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État